

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthviani, Natione Bavari,
Opvscvla Spiritvalia**

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Effusio cordis ad B . V. Mariam ob necem Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

Antiphona.

O quam dimes es Domine in miserationibus tuis, qui tuꝝ pieratis viscera in miseris abundantiter effundis: Nam oculo clementia dissimulas quotidie peccata nostra, nosq[ue] pruaricantes. O misericors miserere, & delictis nostris ignosce: quoniam Beatae Marie Magdalene lacrymas in dulces tibi conuerstisti epulas, tandemq[ue] participem non solum venie, sed omnis etiam gratia atque tuae amicitiae tu fecisti confortem.

Versus. Dimissa sunt ei peccata multa, *Respon.* Quoniam dilexit multum.

Oratio.

Domine qui beatam Mariam Magdalenam ex vitiorum sordibus aegreptam, candidam atq[ue] tui amore flagrantissimam fecisti: Da nobis eius intercessione & de peccatis nostris vera contritione semper per compungi, & tui castissimo amore indies igniri. Per Dominum nostrum Iesum Christum filium tuum.

Effusio cordis ad B. Virginem Mariam ob necens Christi.

Heu mater mea suauissima, quanta est duritia cordis mei, quanta ariditas mentis meæ, quanta oculorum meorum siccitas, quod non fleam, non gemam, non lugeam tecum ob filij tui horrendam & contemptibilissimam mortem: quandoquidem ego, ego inquam ipse, omnis tili sum calamitatis, desolationis & tristitiae, causa. Quis enim mi Domina, abstulit à te filium tuum? Quis beatæ mater interfecit dilectum tnum? Cui vis indignari? cui irasci? Nonne meritò mihi? O misericordissima Domina mea, fateor quidem, nec dissiteri possum, peccata mea occiderunt filium tuum: imò & ipsius diuinissimæ charitas, qua me & cæteros peccatores aedilexit, ut nec tibi parceret condoleant, nec sibi grauissime patienti, ad mortem eum pertraxit. Ita p[ro]pria mater qui tantorum tibi causa sui dolorum, quicq[ue] propter me & sceleram meam vnico tuo es orbata filio, sicut ete dignare cordis mei duritiam p[ro]cen illis vehementissimis, quibus in morte filij affeta fuisti, ut tibi condolere, tecum lachrymani possim.

Sed heu me mater præcharissima, quomodo dolebo vicem tuam, quomodo ob tuos acutissimos plorabo dolores, qui nec meipsum nec propria fatis deploro peccata atq[ue] flagitia? Heu heu, vbi sunt lachrymæ meæ, vbi genitus, vbi dolor, vbi cordis afflictio? Quomodo tam repente omni lapide factus sum durior, terra stupidor, ipsiq[ue] mortuis insensibilior? Quomodo ô mater pudicissima cor meum sic obdurnit, sic peccati frigore est congelatum, sic impietate saxeum est factum? O virginam in me impleatur, quod olim per Prophetam promissum est, ut tollatur à me cor meum lapideum, & detur mihi cor carneum, cor pium & sanctum, & ad oratione beneplacitum Dei implendum promptum ac expeditum,

editum, ut iugiter te cum omnibus electis Dei, laudem, propriam misericordiam digne deplorem, & alienam infelicitatem deplangam, Amen.

Pro felici morte ad B. Virginem Mariam, Precatio.

O Domina mea amantissima, tuis sanctissimis intercedentibus mercitis fac me ita religiose & pie viuere, tam fideliter tuo filio & tibi seruire, tam ardentissima & intensissima charitate Deum & proximum diligere, ut nihil damnable vel purgabile habeam de hoc mundo transiurus: sed in sanguine dilecti filij tui lotus, ac in vulneribus eius sacraissimis sepultus, pretiosissimaq; eius morte viuificatus, & tuis meritis abundantissimis stipatus, nullas inimicorum pertimescagn insidias, verum cum gaudio a te perduci & in conspectu benedictissimi filij tui latens presentari, atq; sine fine tecum commorari merear: vbi incomprehensibilis illa lux oritur, quae nunquam occidit: vbi ineffabilis pax colitur, quam nulla turbatio intermit: vbi fontana illa omnis boni abyssus scaturit, quam nemo exhaustire sufficit: vbi diuina Maiestas aeterna requie omnia continet: vbi diuina Veritas perenniter lucet: vbi diuina charitas aeternæ consolationis dulcedine semper rorat: Vbi B. Trinitas semper viuit & regnat Deus in substantia unus, & in personis trinus, Pater, Filius & Spiritus sanctus, Per infinita seculorum secula, Amen.

Alia pro eadem

Ad pedes sanctitatis tuae imperatrix cœlorum confugio per omnem gratiam & gloriam, quam tibi filius tuus contulit, supplico, ut non derelinquas me in mortis hora, sed assistas mihi tunc & in omni angustia ac tentatione protectrix & liberatrix misericordissima. Imperata etiam mihi talem inuenire gratiam apud filium tuum, ut in hac presenti vita tantam mihi det peccatorum meorum contritionem, ut plenam ante animæ meæ egressum, percipiam culpas & penas remissionem, propter mortem suam & sanctitatem tuam, dulcissima mater & Dominus mea sanctissima Virgo Maria, Amen.

Vt B. Maria in suam curam migrantem animam suscipiat, Precatio.

O Clementissima Domina mea sancta Maria, omnium Christianorum aduocata & interuentrix fidelissima, rogo te per cuncta merita tua eximia, quibus Deo maxime placuisti, & per singula obsequia, quæ benedicto filio tuo gratiissime exhibuisti, atque per omnes lachrymas, quas in passione eius amarissime effudisti, quatenus mei pauperis misereri digneris, & iuxta solitam tuam elementiam & pietatem in tuam maternam me suscipes curam, atque in eorum me associis numerum seruorum qui singulari amore te prosequuntur, omniaq; sua exercitia in tuam referant gloriam.

O unica spes mea post filium tuum gloria virgo Maria, non me derelinquas in horrenda mortis hora: sed tunc & in omni tentatione & angustia adesto mihi protectrix fidelissima, consolatrix suauissima, mater gratissima